

Universitätsbibliothek Paderborn

**Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive
Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnius, vel
plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam
insignium memoriam in menses diesque ...**

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

XXV. Die Martii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

B.V.

periturus eras. Huc pertinet illud quoque quod de illo perhibetur, quod in templo veteris capella Ratisbonæ Beatissima Virgo Mater, illi aeternæ ad beatam felicitatem prædestinatio-
nis felix nuncia fuerit. Et verò ita de illo pia eius modestia, insignis animi demissio, serium aeternorum studium promittebant.

P. P A T R I T I V S L E A.

Hibernus.
24. Mar.
1650.
Charitas.

Hic primus Kilkenny tyro Societatem in ipso festi B.V., ab Angelo salutare velut limine adiit, eundemque postea supremum habuit moriens in heroico opere charitatis apud lue contactos, ubi quanta egerit, latius dixi inter Heroes & victimas charitatis ad annum 1650. Idoneus erat illi muneri, quia Medicus non imperitus.

Mortuus, omnium desiderijs laudatur. Rapi se persenticebant omnes ab amabili quodam odore suauissimæ virtutis è Patricij fronte, aspectu, ac totâ compositione fragrantis. Affuebant, cum circumiret, ad eiusimbriam venerabundè certatum, quicquid ille illos aspelleret. Negabant enim à sancto, ut illi loquebantur, noxij aliquid trahi posse. Modestia illius tanta fuit, ut ex hac unica tessera in exercitu Catholicó agnitus fuerit quod esset de Societate Iesu, licet aliena in ueste. Aliquando cum, nauiculâ veheretur, plumbeus ab hereticis mortem illi inferre conatis imber è littore in illum è feligris emissus est; quem tamen ille natatu evasit. In tyrocinio uberrimo lachrymarum dono tenerrimus, cum terram saxis verteret, id flexis humi genibus faciebat, ac terram fusis affluentissimè pijs lachrymis aspergebat.

*Modestia.**Fides.**Humilitas.*

XXV. DIE MARTII.

MAGISER ÆGIDIUS MONTANVS.

Emmanu-
lionachij
4. Mar.
Belga Ro-
mæ. 1561.

Obed.

Hic, ut in pretiosis occupationibus morientium in Societate de illo narravi; de aliquo suo, quod confessione iam olim eluerat, peccato (putant fuisse quandam inobedientiam, siue quod obediencia non consultâ ex uno domicilio in aliud se contulerit) vehementer sollicitus, morti vicinus haec vidit, ut post eius mortem P. Emmanuel Sà in publica adhortatione domi narravit. Nocte intempestâ dum vigilat Ægidius, videt que cubiculum in quo iacebat, totum magno iucundoque completum lumine: visus ipse ibi est cubiculi tecto patefacto, ita ut cœlum pateret, suffolli in altum quasi plumbea circumdatu ueste, qua tanquam colligente sensim, & collabente plumbō, quo Ægidius altius, attollebatur, hoc siebat levior. Cumque euectus tandem usque ad solium augustissimum Dei esset, nec auderet oculos ad eius conspectum erigere, conscientia illius peccati, iussum à Deo bono animo esse, seque intueri: iam condonatam noxam, cuius puderer. Cum igitur animo ex ijs verbis sumpto, fixisset in Deum oculos, coquæ spectaculo fruis-
tus aliquādiu esset, cognouisse die Annunciationis D E I P A R A E horâ diei supremâ sibi moriendum; & anno circiter spatio duos insignes Collegij homines erectum iri. Ita ibi rei veritatem, & ipsius Ægidije die, &

*Venialis.**B.V.**Annuntiat.**PP. Hie-*

PP. Hieronymi Bassi, ac Leonis Lili
consecuta mors affirmauere.

ANTONIVS CANSA- DVS COAD.

Hispanus
Gandiae. 23.
Mar. 1606.

Aqua bened.

Promissos
flare.

Cera bene-
dicta.

PErquisitè attendebat ad singula legum coadiutoribus propriarum, vir omnis erga Patres reverentia, ac exquisitæ in officio piè atque diligenter obeundo accusationis. Aquâ lustrali tum se frequentissimè aspergebatur: tum illamque ac coram à Pontifice benedictam secum portabat, ac alijs distribuebat. Sancti nomine celebrabatur etiam à secularibus; quorum unusquispiam Antonio iam defuncto suis socijs qui de illius virtutibus loquebantur. Abiit, inquit benedictus ille frater ad cælum? Ecquomodo id factum antequam suis promissis mihi factis staret? Mihi enim unum agnum Dei, seu benedictam ceram, promisit: nec dedit. Dixerat: & ecce tibi in muro humili, in quo forte tunc cū socijs vna sedebat, & ipse alij omnes vident chartaceum inuolucrum, & in illo benedictam (de qua sermo erat) agni Dei ceram, quali formâ nitidam, elegântem. Id verò Antonij donum interpretati sunt omnes quo ille fidem suam liberarit. Quod ramen diuinitatis, an casu euenerit, penes te arbitrium esto, Lector.

BARTHOLOMÆVS VALDITARVS Novit.

Italus Mesc-
fanæ. 25.
Mar. 1619.

Tanta de illo inter adolescentes cum puer studeret erat virtutis existimatio, ut passim solis nomine vocaretur. Certe illo veniente forte ad coronam alloquentium aliorum, suppari S. Bernardini exemplo, succlambant socij; Bartholomæus venit! sequæ ad

modestiam componebant. Nec defuere qui aliquando, quasi magnum quid allaturi, dicerent; se cum Beato (ut ipsi aiebâr) Valditaro collocutos. Laminam asperam innocentissimo pectori admonebat, gestabatque, ac pectus pulsabat, ut illam carni affigeret, ad doloris sensum acrius incitandum. In tyrocinio suauissimæ admirationi fuit innocens illius, accurata, & omnium capax virtus. Non nisi per quinque menses nobiscum versato, vena rupta in pectore illum extremis breuî admouit, & intra duos menses extinxit. In morbo iucundæ plenus tolerantia, de Beatissima Virginè loquentes audire volebat: monobatque, si alio forte flexissent. Libello quoque quem de varijs erga Beatam Virginem officijs ipse sibi scripsérat euoluendo, ac amplexibus colloquijque colenda illius imagini rotus intentus: id quod illi aliquando erat somni loco, quem capere per morbum totâ aliquando nocte non poterat. Diserrè dixit; se ad B. V. ab Angelo salutare festum excessurum è vita; & migrauit.

P. ANTONIUS ^{Italus}
CAPETIUS.

P. DIDACVS ^{Hispanus}
DE MORALES.

P. FRANCISCVS
MARQUEZ.

QVæ 22. Martij de P. Rubini tor-
mentis dixi, eorum socij glorioſi
fuere hi quoque. Iam nonus labebatur
dies ex quo in Iscrobem capite pro-
pendebant hi tres, Patribus Rubino
atque Mescinskio adhuc superstites:
cumque in Christi confessione porto
per-

perstarent, hodie demum capite truncatis sunt. Aiunt Rubinum, Mescinskum, atque hos tres, Iaponicum aqua tormentum facile centies & quinque persessos.

Pia colloq.

P. Antonij Capetij virtus familiae decora nobilitauit. Neapoli, anpi vnius intervallo duodecimt ex illius disciplina fuit mundi laetitas execrati religiosa castra, secuti sunt. Causam rogati; vel ipse, aiebant, magistri nostri aspectus, ingens nobis calcar est, ut à mūdo ad Deum transuolemus. P. Marcellus Mastrillus illo de scribens, illum Angelum, ac thesaurum vocat: laudat illum ab incredibili in suum corpus hostiliter afflictum odio; atque fore sigillum atque honestamentum gloriarum nobilitatis demesticae. Denique, inquit, Spiritus Domini est cum illo.

P. Didacus de Morales ob assiduam in corpus sauitiam fuit sacro quodam pallore spectabilis; ac in docendo, regendo, & Christum prædicando planè singularis. Indiam petiturus, parentes, vicinos licet, ne iniuriat quidem; nec villas postea epistolæ ad illos dedit; ut amore carnis, & sanguinis totum vicem Christo transcriberet.

P. Franciscus Marquez Nangasachi natus patre Lusitano, matre autem à Iaponico Regum Bungo sanguine suas origines repetente. Cum ad Societatem aspiraret, eius deliberationis ducem elegit Beatissimam Virginem quæ *Dux* dicitur, & Macao abest passibus mille quingentis. Ad illam ea de causa exhibat per nouem dies continuos peregrinabundus & supplex, ut eius ductu bonus Iesu miles esse posset. Extremo nouendiali illius peregrinationis die, cum fieri haud posse crederetur, ut, ob direcione variè sequentem cæli asperrimi tempestatem, pietati suæ facere satis posset, dissimilanter inectâ sibi mendici ueste personatus ad suam Duxem abiit, seque illi nono iam die præsentem ac in undæ Societatis Iesu cupidum stitit, breui ad illam adlectus. Mira illi affluentia lachrymarum, cum legeret Martyrum tormenta, vel diuinum Sacrificium celebraret. Agone nobili per nouem dies (velut nouendiali vitæ Deo consecratæ sacrificio) perfunctus est pendens in scrobem è pedibus; & certamen demum gladio consummatum.

*B.P.
Nouendiu.
B.V.*

Exemplum.

XXVI. DIE MARTII.

P. FERDINANDVS
PATERNO.

P. STEPHANVS
PAEZ.

25. Mar.
Italus 22.
canx. 604.
Soc. 64.

Cofitua.

*H*ic B. Aloysio Gonzagæ à confessionibus fuit in Hispania e tempore, cum ille à Beatissima Virgine Societatis ineundæ consilium accepit, & id confessario suo aperire & iussus. Ad ægram inuitatus, cum illa fœminis alijs cincta scelus ab illo peteret, se gloriosâ fugâ eripuit.

*H*vnc ab artibus religiosæ rectionis laudant annuæ adduntque quoddcum ei mortuo parentaretur, fœmina excellæ virtutis opinione celebris supra ipsam aram ei à B. P. Ignatio præcessum obuiam, & summa exceptum gratulatione postea narravit, illudque visum à se præsente, spectanteque liquidò obseruatum asseruerit.

*Hispanus
Limæ. 16.
Mar. 613.
Soc. 45.
S.P. Ignat.*

Y BAL.